IO: BAPTISTAE LAVRI PERVSINI CLERICI SEMINARII

De Vita D. MARIÆ ÆGYPTIACÆ LIBRI TRES

AD REVERENDISS. D. NEAPOLIONEM COMITOLVM EPISCOPVM PERVSINVM.

PERVSIAE,

Ex Typographia Vincentij Columbarij. M.D.C.IIII.

SVPERIORVM PERMISSV.

REVERENDISS. DOMINO

NEAPOLIONI COMITOLO EPISCOPO PERVSINO.

IO: BAPTISTA LAVRVS PERVSINVS SEMINARII CLERICVS.

XIT in lucem, Paſtor Amplissime, primus hic vigiliarum mearum fructus: te quidem non abnuente, me vero etiam exoptante: quidni enim ego me prodam? tametſi longe diuerſo conſilio, ac pleriq;, opinor, interpretaturi ſunt; temere, ambitioſeq; a me videlicet factum, qui, nondum extra iuuentutis metas conſtitutus, qua ætate compluribus in eo ſcribendi genere pedem vix dum promouiſſe videri poſſum, de edendo cogitauerim. Parcant, obſecro, homines iſti cenſuræ, nec me ante culpent, quam conſilij mei ratio-

nem inſpexerint. Equidem dictũ illud Se-
necæ Agricolam penitus deperdere, ſi quod
ſemen inſeuerit, minus excolat, ita olim rel-
ligioſe ſum complexus, vt ſiquid in me bo-
nę frugis Poëtarum lectione erat inſperſum,
emori minime paterer; quin potius enixe
operam darem, quantum a grauioribus ſtu-
dijs vacare liceret, vt ſolerti ſubactione paul
latim ſuccreſceret, meq; in ſpem meſsis vbe-
rioris, ſi qua vnquam, erigeret. Ea pro-
pter ex Alexãdrini Clementis cõſilio (quod
inſtitutæ vitæ rationem decet) Heliconem,
& Cithæronem deſerens, Syonem inhabi-
tans, Muſas ipſas abire iubens, ac cæleſtes
Mentes meorum laborum auſpices inuo-
cans, de DIVA MARIA ÆGYPTIACA, in
quam peculiari affectu inde a pueritia exar-
ſi, hanc opellam meditatus ſum; quę quam-
quam domi contineri poterat, ex vmbracu-
lis tamen in Solem eo potiſſimum nomine
emittitur, vt alieni iudicij exploratrix, atq;
internũtia, quid mihi ex huius generis ſcrip-
tis

tis posthac sperandum sit, fideliter, libere, aperte indicet; nam nec ego Suffenus, nec Simia, qui mihimet placeam: iudicium ergo, non plausum, licet expectare & hunc ab hominibus liceat, cum (quod aiebat Stratonicus) nullo constet impendio. Quod superest, fœtum hunc, quem obseruantiæ meæ apud te, Patrone Magne, obsidem esse volo, fronte, qua res tuas consuesti, accipe: tuus enim profecto est, si vel te spectem, quo Poëseos in stadio, tanquam Acclamatore, bono meo fato, sum hactenus vsus, atq; adeo (ni obstet reuerentia) Præceptore: vel me, qui, cum ex tuo sim grege, tibi, qui es Pastor, in primis deberi existimo, quidquid vnquam a tenuitate nostra proficiscetur. Vale ex Seminario tuo. Cal. Quinct. CIↃ. IↃ. C. IIII.

AD DIVAM MARIAM AEGYPTIACAM.

Iacobus Viuolus Seminarij Clericus.

AT populis nota es, dum Cypridis igne calescis,
Dum deserta colis, Fama sepulta tua est:
At nunc, quæ Famæ perierunt tempora, LAVRVS
Reddit, & æternam donat habere diem.

AD IO: BAPTISTAM LAVRVM SEMINARII CLERICVM.

Io: Nicolaus Leontius eiusdem Sem. Cler.

NON *prius æquoribus committit Nauita Cymbam,*
Quam MARIS *edoceat flãmea* STELLA *viam.*
Duc modo, LAVRE, *tuam spatiosa per æquora Puppim,*
Qua MARIS *in portum* STELLA *recludit iter.*
I modo, nec timeas, tumeant licet æquora ventis;
Non valet aduersus vis inimica Polum.

AD

AD EVNDEM.
Benedictus Monaldus Sem. Cler.

LAVRVS perpetuo resplendet honore comarum,
Nec vitio ætatis carpitur, aut carie:
Et tua perpetuum viuent mansura per æuum,
Quæ canis heroo carmina, LAVRE, sono.

AD EVNDEM.
Timotheus de Timotheis Sem. Cler.

NATVRAE vigili dum mente arcana penetras,
Teq; suis ditat docta Minerua bonis;
Mirum, laurigero quod plenus Apolline; scribas,
Quæ Genio haud dubitem viuere posse suo.
Nec tamen hoc mirum, cum te vna Pallas, Apollo
Ingenij mira dexteritate beent.

AD EVNDEM.
Virginius Castaldus Sem. Cler.

NON miror, iuuenes quod vix dum euectus ad an-
Quæ canos sapiant, talia, LAVRE, feras. (nos,
Sic Phœbi Arbos, postquam exit tellure, virescit,
Nunquam casuras induiturq; comas.

ARGVMENTA SINGVLORVM LIBRORVM.

Primi Libri.

E Solymæ deserta petat, MARIAMQ; tenebris
Eximat, insidijs Erebi Dux Zosimon vrget;
Nequicquam: festinanti Senior pede Diuam
Consequitur, varijsq; beat sermonibus aures,
Dum, Mundi qui fræna regant, caussasq; viarum
Expedit, &, vitæ fuerit quæ summa, requirit.

Secundi Libri.

FLorentes æui cursus, crimenq; peracti
Temporis, accessum sacram Salomonis in Vrbem,
Inuentæ celebrata Crucis mysteria, & almæ
Præsidium Dominæ, transmissaq; littora sancti
Iordanis, tacitis & quidquid contigit annis,
Carmine perpetuo Nilo generata recenset.

Tertij Libri.

ZOsimon inuadit Febris, qua liber, ad vndas
Procedit, vitreo defert sub carcere Christum,
Cuius vbi MARIE similagine pasta, quieto
Immoritur letho, Cæli supera ardua scandens.
Arua Senex relegit, fusum tellure cadauer
Componit tumulo, nomenq; euulgat in Orbem.

IO: BAPTISTAE LAVRI PERVSINI CLERICI SEMINARII

De Vita D. MARIAE AEGYPTIACAE.

LIBER PRIMVS.

ILIACVM Germen, Cæliq; adscripta maniplis
Femina, Iudæi non vltima gloria Regni,
Prima viam nostris ostendat in Astra Camenis.
Aspirent Superi, quorum sub iure frequentes
Abramidum tractus, Aegyptiaq; arua tenentur.
Non ego, felici labentem flumine Nilum,
Imbre sub æstiuo, clarum non Memnona plectris,
Sole recens orto, cinctum non cornibus Apin,
Aut Sistris refero ambitam resonantibus Isin:
Plurima quæ prisci celebrant mendacia vates.
Sed quam Cælicolæ, egressam regione Canopi,
Puppe peregrinas nantem videre per vndas

In fines, Galilæa, tuos, Iordanis vt vdas
Tranarit digreſſa vias, ſeſeq; receſſu
Sedis inacceſſæ, nudoq; ſub ætheris Axe,
Abdiderit, ſceleri ereptos vbi duceret annos.
Tuq; adeo, quæ ſola hominem nigrantibus antris
Eripis, æterno ſecundans ſæcula partu,
VIRGO, faue cœptis: tua laus, te ſupplice vultu,
Te prece votiua exorat, tibi prima ſacratur
Linea, poſtrema tibi clauditur orbita vitæ:
Tantus amor, ſuperis animam redimire coronis.
ORBE ſub Eoo, Solymæa in mœnia vergens,
Silua frequens, ſanctæ coniuncta crepidine ripæ,
Vicino alluitur Fluuio, qui Monte receptus,
Tranſmiſſus per operta ſoli, radicibus imis
Excipitur Libani, geminoſq; abſciſſus in amnes,
Vſq; fluit, donec, riuis coëuntibus, vno
Arctatur gremio, duplicíq; e nomine nomen
Iordanem recipit currentibus aureus vndis.
Intus odoratos educit in aëra conos
Pinus amica fretis, frondet procera Cupreſſus
Aemula Pyramidum, belli domitura furores
Fraxinus, apta oneri Palma, intactumq́; veterno
Robur, & æquoreas Abies viſura procellas.
Nec vero Nemus in longum protenditur: ingens
Planicies poſt terga iacet, vix illa minutos
Emicat in fœtus, teneras vix educat herbas.

Solis ab adſpectu feruens, eademq; calentes
Imbribus vda ſinus: non illic vomere Bruma,
Autumnus pomis, violis Ver, frugibus Aeſtas
Noſcitur: hinc regio mutis animantibus orba,
Squallet, & humanas excludit inhoſpita plantas.
Haſne olim quemquam veſtigia ferre per oras
Egit amor? Pharias inter celeberrima Nymphas,
Claruit vt fœdis quondam Cythereidos armis
Effuſo teneras populata Cupidine venas:
Nunc, longe caſtis æterni Pneumatis armis,
Excita, cæleſti mentem radiata ſereno,
Illuſtrat Solymas æui matura latebras.
Huius vt egregiæ fluerent in ſæcula laudes,
Et totum caneret vox indefeſſa per Orbem:
Deterſas animæ labes, quas cœtibus olim
In mediјs illex, atq; inconſulta Libido
Intulit, vnde frequens poſthac exempla capeſſens
Poſteritas, Ditis rictus eludat hiantes.
Illuſtrem ſenio quendam, caniſq; verendum,
Nec per inacceſſas metuentem vadere ſiluas,
Rex Cæli excierat. Mens huic inſederat, omnes
Scrutari ſaltus, nemorumq; errare per vmbras;
Si qua latebroſæ cæleſtia pignora valles
Occulerent. Iamq; euectus Iordanis ab vnda
ZOSIMVS (hoc illi nomen) confinia Siluæ
Legerat appoſitæ: Cum formidabilis Orci

Arbiter

Arbiter obliquans oculos, qua præpete gressu
Carpit iter, trepidas Erebi suspirat ad Arces,
Atq; ita. Me ferus iste, meosq; euertere honores
Apparat, & Fidei instimulat Furor: hoc mihi bellum
Ira ciet Superum, vsq; adeo immortalibus actus
Saue Parens, odijs in me, gemitumq; meorum,
Armabis, nostri longum quæ iura Senatus
Seruarunt, aditusq; in Tartaron angustarunt;
Ingenti semet scelerum dum fasce fatigant,
Et contage premunt alios, olidisq; profanant
Sordibus? In vetitos an non satis isse Triumphos
Indignam Pelagen? non quæ tractare pudicos
Ausa pedes Domini, iusto licet increpet illam
Ore Simon? non innumeras, quas non nisi fessus
Enumerem? placet, huic etiam indulsisse calentes
Gymnadas, obscenisq; exercita ludicra mensis.
Esto. Poli (quamquam ò) Meretrix aspiret ad Axes:
Exuerit labes, Christo aspirante, nefandas,
Intrarit tacitas, me non prohibente, latebras;
Quid iuuat, ignotis assuetam degere in oris,
Ad Cæli reuocare diem? quo cognita Mundo
Aggeret, heu, nostris maiora pericula Regnis.
Non ita. Tartareæ vos hinc properate cateruæ
Fluminis ad ripas, Solymam quod circuit Vrbem:
Aëreas accite acies, inde agmine facto
Siluarum prohibete aditu, quicumq; proteruo

Audeat

Audeat ire gradu: finem dedit ore loquendi,
Ac sceptro signauit iter. Tunc Orbis opaci
Faucibus emergens, tenues exercitus auras
Occupat, & medias inter terramq; , polumq;
Aduocat Asmodeus fraterna voce cohortes.
Protinus accinctæ facibus Phlegetonte refectis,
Obsedere nemus. Puro sic melle liquentes
Ne ruat in cellas, precioſi raptor honoris,
Cecropiæ stipantur Apes, portisq; malignis
Opponunt animas, vibrandaq; spicula in hostem
Exacuunt. Lucus tetros exhalat odores,
Per truncos simulacra volant, feralis opaca
Vultur fronde sedet, metuendus carmine Bubo
Ingemit, infaustaq; sonant Strigis omina, spectes
Cerberei tria colla Canis, Sphyngasq; ,Chimarasq; ,
Hydras, Harpyas, & Gorgonas, & Centauros;
Quæq; tenebroso liuescunt Monstra Baratro.
Iamq; Palæstinis propior fit Zosimus vmbris,
Iamq; pedes inferre parat; subito ecce tumultu
Silua fremit, rabiesq; armata inopina phalangis
Frondibus erumpit, gradientemq; igne minaci
Turbat, & ab furuis lucorum ingressibus arcet.
Ille tamen pergit: sed enim concepta latentes
Aperat ira Feras, te vi grauiore repellunt
Sancte Senex, in te rapida plebs cruda Gehennæ
Grassatur, crebrisq; minis vix sufficis vnus.

Ergo

Ergo animi dubius presſit veſtigia, ſecum
Multa putans: ceu ſi motam pugnantibus Auſtris
Viderit eſſe Ratem Dux, ambigit atrane contra
Nubila, & aduerſas ventoſi fulguris iras
Tendat, & an pauidam referat naualibus Alnum:
Attamen Arctoa ſperans de parte ſalutem,
Acrius vrget aquas, & multo remige pontum
Verrit, & inuitis fertur trans æquora ventis.
Sic prope, ſuppetias Regem dum poſcit Olympi,
Et mouet arcanas voces, immanis eundi
Impetus increuit. Nec te, Pater Optime, vota
Præteriere Senis; ſed, quem Garganus adorat,
Conſpicuum iaculis, pulchroq; Adamante rubentem
Accerſis, Solymaq; hoſtes regione fugandos,
Edicis; curſu arrepto, tecta ignea linquens,
Biſquinaſq; plagas, qua flammea ſidera flammis
Fœta creat regio, & clypeis candentibus ardet,
Conſtitit, & tremulam iam iam victura ſenectam
Agmina, liuentes cæleſti fulmine ad vmbras
Trudit, & Empyream remeat feſtiuus in Arcem.
Quam Lemurũ numeroſa cohors! aut quale per auras
Murmur! vt æſtiui cum lux optanda ſereni
Deſijt, ac pluuijs fecundior ingruit annus,
Grandine inundat humus, rapido quæ concita lapſu
Diſsilit, & Baccho grauidas exterminat vmbras.
Horror abit ſiluis, quæ nil crudele minantes

Accepere Senem. Luci frondentis opacam
Explorat taciturnus humum, non abdita cæcis
Antra latent ſcrobibus, non longum ducta per arcum
Frondea tecta virent, non robora Querna pateſcunt.
Ergo ſecretas Nemoris prætermeat oras,
Biſdenoſq dies, per inhoſpita teſqua, per amplum
Tendit iter ſpatium, campiſq; patentibus errat.
Attigerat medij Titan faſtigia Cæli;
Cum, matutino qua lux Phaëtontia mundo
Panditur, obtutus voluens, ſic farier orſus.
Alme opifex rerum, primo qui Germen ab æuo
Elicis, & ſanctum ſpiras non vnus Amorem;
Incertas errore vias, greſſuſq; ſeniles
Dirige: ſi quondam gentilibus auheor aruis
Te propter, ſi tecta libens aliena frequento,
Annuus ignotos gradior ſi ſponte per agros:
Da mihi, vel veterum veſtigia noſſe Parentum,
Da, vel Eremicolam, melior quo auctore niteſcat
Lux animo, reſideſq; abigat de mente tenebras.
Audijt Omnipotens, totumq; aſſenſibus Axem
Impulit. Oppoſitam Scythiæ reſpexerat oram:
Tunc, e longinquo ſpecies tranſmiſſa, pauentes
Spargitur in viſus, niueo fax debilis orbe
Redditur, & tremulæ caligat imagine formæ:
Suſpenſam tamen euariant ſpectra obuia mentem,
An, quæ ſopitos ſenſus ſimulacra flagellant,

Hauſerit

Hauſerit, aut ægris quæ ſomnia fingit amaror.
Contraxere metum crines, transfuſus in artus
Terror ijt; noſtra actutum vexilla ſalutis
Exerit, obſtanteſq; oculis fugere tenebræ.
Ecce procul tepidos MVLIER *ſpatiatur ad Auſtros,*
Tarda gradu, nullo velamine corpus amicta,
Nigrantes enecta genas, menſura comarum
Tenditur aure tenus, fuſco vigor entheus ore
Diffluit, occultos animæ qui prodit honores.
Nunc protenſa manus, ſcelera impia defodit Orco,
Nunc iunctas referens ad pectora, flebilis Aſtra
Suſpicit, & patrium tacite ſuſpirat Olympum.
Continuo ſtupidas opplentia gaudia fibras
Dant ſtudio feruere viæ, mora nulla coërcet,
Haurit anhelus iter, ſeniumq; imbelle fatigat
Impiger, & ſterilem late metitur arenam.
Nec minus, ætatis poſt luſtra nouena peracta,
Inſpectus MARIAM *recreat Pater. Aſt vbi curſu*
Sollicitum, ſeſeq; gradu propiore petitam
Reſpicit; anguſtis qua faucibus area deſes
Arctatur, nigræq; patent confinia terræ,
Molitur diuerſa fugam. Sic euolat Alnus
Ad volucres conuerſa Notos, ſi limite Eoo
In ſuamet cernat ferri armamenta Carinam,
Hoſtilemq; putet: feruentius inſtat; at imas
Illa rapit ſuſpenſa vias. Concluditur arcto

Area longa sinu, scatebras quo deuius olim
Egerat allapsus per saxa rigentia Torrens:
Nunc sterilis, nullaq; tumens uligine venas,
Peruia Phoebigenis extendit viscera flammis.
Huc vbi peruentum, paullum fuga forte remissa est.
Cum Pater. Aetherios auidum cognosse clientes,
Atq; ideo emensum Solymi tot iugera Regni,
Alloquio dignare, Pater. Quid scrupea gressu
Rura voras, placidoq; senem non ore tueris?
Desine, per Superos, cursu iam temet anhelo
Conficere: Eumenidum non me huc furiale venenum,
Non Erebi fraudes, inimicaue adegit Enyo.
Porro hac consilio, Diuisq; vocantibus arua
Afferor. Ah saltem fugitiui lumina vultus
In me verte tui: sint o mihi lumina tanti;
Quando, vel in media campi regione, petentem
Optatæ refugis similagine pascere linguæ.
Talibus orabat, lacrymaq; per ora fluebant.
At contra Mulier. Ne, Zosime, perge sequendo
Femineos vexare pedes; muliebria dantur
Membra mihi, radios quæ non impune tuentur
Solis, & assuetam tenebris nigrescere noctem.
Tu potius, promissa tegunt quæ tegmina pallam,
Interius quæ corpus obit, concede roganti.
Sic vmbrata humeros, vestemq; accincta fluentem,
Adspectus patiar, iam nil auersa viriles.

Obstupuit; grauidumq; gerens formidine pectus,
Pæne retro conuersus abit. Quid nouerit, inquit,
Femina, desertos celebret quæ condita campos,
Me Mundo emersum primis quæ Mater in annis
Voce salutarit? secum dum talia voluit.
Confestim sacro vibrata ab Flamine Lampas
Multifido ambiguam radiorum aspergine mentem
Irrigat; agnouit manifesto numine ductam
Ignotum proprio se nomine compellasse.
Ergo superiectos armis deponit amictus,
Contentus secreta tegi, vultuq; reflexo,
Progenies vt bina Noæ, qui forte superstes
Molibus vndarum mersum noua sæcula in Orbem
Transtulit; aduersas clamydem proiecit in oras.
Arripit iniectam Mulier, tergoq; refusam
Ante sinus solido distringit fibula nexu.
Tum iuuat exutam rugis aduertere frontem,
Inq; hominem vibrare oculos; suspensaq; mentis
Viscera lætitiæ dulci perfundere nimbo.
Inde ait. Et tantum potes exhausisse viarum
Me propter? quidquamne æui peperere tenebræ,
Quod solem meruisse queat? per deuia mundi
Degimus, & leges patimur telluris iniquas,
Immeritæ castas hominum spirare cohortes
Inter, & innocuas vitæ melioris Alumnas:
Donum grande nimis, communi vescier aura,

Cumq;

Cumq; Astris Phaëtonta pati. Nec plura, repente
Infirmum curuare genu, capitisq; verendam
Caniciem prostrare solo, blandusq; precatu
Exorare tuam, tellus Galilaea, colonam;
Armet vt orantem signo, quo in Tartara tendit
Noctis amica phalanx. Non segnior illa petentem
Summouet, ac supplex etiam procumbit: vterq;
Alterius luctatur opem, seseq; vicissim
Inuitant, verboq; simul de principe certant.
Haud secus Heroas, refici dum mitibus optant
Colloquijs, pugnasse putem, quibus aethere ab alto
Duplice pro victu maiorem detulit escam
Coruus. adhuc anceps agitur lis, quis prior ore
Inchoet, & sancto recreet sermone secundum.
Cum generata Pharo. Tibi debitus, alme Sacerdos,
Vocis honos; qui liba Deo, dum mystica Patrum
Ornamenta geris, purgatis frugibus offers.
Quid maius? modico Regem concludere in Orbe,
Cui sedes angusta Polus, cuiq; omnia subsunt,
Et noua caelestes trahere ad spectacla maniplos.
Infra te Isacides, cedit tibi gloria magni
Moseos, & quorum mentes caligine septa
Occiduas Legis Christum nouere per vmbras.
Ille sub hac. Et te Superum praesentior Aura
Roborat, vnde animo, quae nusquam videris, haerent.
O Caelo cognata Charis, nec fascibus vllis,

Nec secum qui sceptra coquat bene digna locari.
Tu, Dea, fecundum guttis cælestibus antrum
Corporeæ regionis habes; nil fraude maligna
Inficeris, turpesq; animæ fugis auia sordes.
Ne, Mater, frustrere preces: Crucis aurea per te
Signa salutifera firment mea pectora parma.
Victa rubet, paullumq; oculos demissa, modeste
Annuit, atq; senis vix tandem indulsit amori.
Protinus assurgunt; mox qua vicinior agger
Eminet, & totam late despectat Eremum,
Et non ingratam sedem languentibus offert;
Exiguum meditantur iter: defessus euntes
Destituit, fluctuq; volans se condit Hibero
Phœbus, & emersum reficit Cythereidos Astrum:
Hic MARIE. Quando autẽ te huc cælestibus actum
Auspicijs, manifesta fides: dum defluus orbem
Splendor habet, puroq; fauent Astra alma sereno.
Incipe, qui Mundo Reges, quàm firma per Vrbes
Relligio, Fidei cui commendentur habenæ,
Et longum ignoti seriem mihi dissere sæcli.
Qui nihil ancipiti poscentem voce moratus:
Narrat. Anastasium, cui cura exesse nefandis
Christiadas odijs, hostiliaq; arma fouere,
Post domitos bello Siculos, & Isaurica Regna,
Impensasq; auri turpi pro fœdere massas,
Iratos sensisse Polos, incendiaq; atri

Fulminis obscuris Orci expirasse sub umbris.
Te pariter, primo fueras qui Solis in ortu
Pinguia lanigeras ad pascua ducere turmas,
Atq; sub occasu notis includere saeptis;
Sederis vt rerum solio, sceptrisq; verendus
Felix Caesareo radiaueris vnus in ostro
Aequior Eunuchi, Iustine, peremptor Amantij.
Principe te, versi in melius Pietatis honores,
Haereseon restincta lues, Fideiq; profundum
Vlcus te solo passum regnante recidi.
Hinc plaga laetatur Syriae, ditionis Eoae
Regna, Tyrusq; fremunt; hinc crebrior incola Idumes,
Et Calcedonij tellus iam mitior orbis.
Tu fortes Hunnos, in praelia Bosphoron armas,
Prosternis Cabaden, populos tutaris Hiberos.
Felix Hormisdae saeclum! cui nempe tot inter
Vndarum cumulos, Petrum, Cymbamq; petentes,
Cernere paciferam de Caelo labier Irin
Contigit. Adde ortum Scotorum finibus Astrum,
Adscriptum Caelis Astrum, te scilicet ingens
Brigida. Sed Thusci sors durior illa Ioannis;
Dum Theodorico maesta fera sceptra regenti
Italiae, in longas legatus truditur oras
Caesaris, iniusto pro faedere desidis Arrij:
Quamuis eximium laudis per rura Corinthi
Reddat Equus, quem plenũ animos, passoq; superbum

Pondere compreſsis nunquam conſcendit habenis
Femina. Tu extremis quo floreat vsq; ſub annis
Firma Fides, mundiq; plagas, ac littora victrix
Occupet, excuſsis niuibus quæ ſemper abundant,
Quæq; calent rapido Solis propioris ab igne,
Quæq; tepent; precibus non indignabere fuſis
Implorare Deum. Puppis quam plurima remis
Bracchia nixa mouent (Mulier tunc excipit) vndas
Diſcutit, optataq; ſedet pernicior acta:
Non ſecus æternas Oratio fertur in Arces,
Et Triados genua alta tenet; numeroſior illam
Si remex agat, atq; hominum multo effluat ore.
Paret ab his Senior, ſanctiq; vt Flaminis auram
Concepit, ſeſe totis complexibus arctans
Sternitur; illa tuens, rubro quam limite partem
Oblinit, Antipodum nigras dum deſerit oras,
Et remeat noſtros Hyperione natus ad Axes;
Paullatim erigitur, mediaſq; effertur in auras,
Inde immota manet. ſic prima a ſede reuulſa,
Orbe ſub infanti ſuſpenditur aëre Tellus,
Aeterni Genitoris opus. ſic rore pudico
Quæ plantas Chriſti ablutas fragramine Nardi
Sparſit, & effuſis terſit gemebunda capillis,
Extremos rigidis ducens in vallibus annos.
At Lemurum Princeps, medijs qui tractibus errãt,
Triſte licet doleat, Nemoris patuiſſe latebras,

Desertosq́; Agros, suaq; agmina passa repulsam,
Elusum Ditem, cassas euentibus artes,
Nec iam posse obito seniorem auertere campo:
Inuidia maiore calens; quo more Leones
Verbere se cauda stimulant in bella ruentes,
Se se acuit, Fratremq́; vocans, cui munia mentem
Flectere, & (heu pronā) trahere in conuicia linguam.
Quamquā, inquit, plures conamina nostra ꝑ horas
Duci haud posse reor, vicinaq; numina pugnant;
Vel minimum nos vsq; iuuet; Pater vnde rigorem
Mittat, nec pœnas prorsum patiamur inulti.
Aspicis, vt terra emineat, palmasq; supinet
Femina? vt acclinis senior tellure moretur?
Carpe viam pernix, nocituras excute vires.
Tu potes affixas templis, tacitumq; gementes,
Et tamen arcana prece pignora suspirantes
Arguere, immodico implerint ceu viscera Baccho:
Tu potes instabiles vndas dum calcat Olympi
Vindex, attonitis mirantum cordibus altos
Insinuare metus, turpe vt Phantasma, cauamq;
Corporis effigiem credant; tu doctus honorum
Frangere iura, dolos serere, atq; odia aspera ferre:
Tende truces animos, nec mollia tempora differ.
His dictis, mentis fulmen non ocyus errat.
Itq;, reditq; vias Erebi, rerumq; frequenti
Agmine, quotquot habent armamentaria Ditis,

Deligit immundum Calicem. Pauor ingemit intus;
Consiliumq; animi præceps, linguaq; malignum
Virus, Tartareoq; latex libatus ab amni.
Namq; ferunt: postquam detrusas axe cohortes
Aëreæ obruerunt æterno carcere nubes;
Exclusumq; hominem Nemorum felicibus oris,
Olim autem vacuas rediturum in Principis Arces,
Sæuior excepit mundi plaga; nocte, dieq;
Seruantem memori Sathanam sub pectore vulnus
Mille extruxe artes, & nomina mille nocendi
Germinis in magni exitium: sed ea inter amaros
Excudisse Scyphos, & pestiferos Crateras,
Aptos Eumenidum serere in præcordia pestes.
Hinc, & qui Inuidiæ stimulis ignescit, & Iræ,
Quiq; tumet, miseroq; auri pallescit amore,
Quemq; iuuat rugis frons obsita, quiq; calescunt
Ventris ab ingluuie, fœdoq; Cupidine feruent,
Ante nigram saniem, monstrosaq; pocla biberunt.
Fit propior, pronumq; senem furtim afflat, & atra
Proluit in patera: perlapsus ad intima inundat
Humor, & orantem exturbat, qui lumina tollens
In MARIAM, extantemq; solo, nec labra mouentem,
Turbato trepidos in pectore concipit ictus,
Membraq; prærepto torpent defecta calore.
Tunc anceps dubio sensus sub corde recursat,
Aërcone sinu tenues obduxerit artus
Spiritus;

Spiritus, horrendi specubus deductus Auerni,
Feminea ignarum tacite qui eluderet vmbra.
Et secum. Quæ, Cælicolæ, funesta parantur
Monstra mihi? post implicitas, longasq; viarum
Ambages hæc parta quies? vt scilicet astu
Cingar, & in rabidum miserandus deferar hostem?
Ah, quid, dum cursu fugientis concita feruet
Area, & adspectu se subtrahit inuida nostro,
Sufficitis vires, & nil obstante senecta,
Firmatis tremulam per crebra efflamina mentem?
Tunc tempus gressum cohibere, dolosq; paratos
Præmonstrare Polo, tonitru sub sidera misso.
Nunc iuxtim furui fæx despectissima Regni
Ore preces vomit, & sedes suspirat ademptas?
Sic miser ad multam noctem trepidantior Agno
Fluctuat; vndoso nutantem gurgite Petrum
Dixeris; & fessam Mundo vanescere Lunam;
Et Cælo Paphias gaudet fulgere fauillas.
Viderat arcano curarum pondere pressum
Nata Pharo, sparsamq; senis per pectora nubem.
Ceu vitreas sol transit aquas; nec claustra fluentis
Materiæ abrumpit, multo nec lumine frangit.
Tum pauidum dictis firmans. Nec te penes, inquit,
Tartarei vis vlla Ducis, nec te vlla furentum
Fax petit Eumenidum: mentis quin excutis vmbras,
Et reddis iam tute tibi? mortalia cerne

Membra

Membra: queunt longis obnoxia Solibus vri;
Ventorum gelidis perculſa rigeſcere pennis;
Interius veros anima epotante dolores.
Sic dulces radios in te ſupremus Olympi
Rector agat, merſumq; nigra caligine Mundum,
Et crudas Erebi Legiones vſq; gementem,
Cernere det, qualeſq; parent in prælia caſſes,
Quotq; plicent hominū, venantum more, maniplos.
Tantum effata. Sinus, humeros, vultumq; ſuperne
Quadrifido emunit ſigno; nouus inde referſit
Ora nitor. viuas iaculantur tempora flammas.
Moſen lucifluo credas a monte reuerſum;
Vſque adeo iubar irradiat: tunc ille reſudans
Epotos latices, inſertaq; ſemina culpæ,
Concidit in vultus; atq; hinc de plebe videtur
Cornutam faciem non agnoſcente beati
Principis; hinc gremio cum quis præreptus anhelæ
Doridos, aduerſi miſcent vbi fulgura venti,
Stat rationis inops; tandem vt lux reddita menti,
Proditaq; occultis defleuit crimina guttis;
Per rerum Dominum, per carnea vincula, quîs ſe
Implicuit, cum ſiderea Genitoris ab Arce
Fluxit Virgineæ media inter clauſtra Puellæ,
Auſpice quo crudæ per tela algentia brumæ,
Nimborumq; minas, fluidoſq; e nubibus imbres,
Perq; Cleonæos graderis vel nuda vapores:

Annorum ne conde moras, ignotaq; vitæ
Lumina; pande mihi Quæ sis, qua duceris Vrbe,
Quid petis, & sedes tacitas quo Sole frequentas.
Pande libens; tua laus agitur, Sator Optime, tuq; hinc
Nosceris, vsq; tui latitans caligine Mundi.
Quæ diam secreti beat Sapientia mentem,
Diues inauratos operit quæ glæba fluores,
Vllane venturis referent compendia damnis?
Sed nec Fama nocens, doctusq; obtrudere palpum
Arguerit te laudis amor, Deus omnibus auctor,
Quo duce non notis plantas impressimus aruis:
Nec fallor, primæ memini data signa senectæ.
Sexdenos Veris tererem cum forte recursus,
Ditigenùm premor insidijs; qui plurima dum Nox
Incumbit terris, & habet mortalia Somnus;
Mentiti sanctos Superum de gente Ministros,
Vocibus his vsi mecum. Te, quem noua Cælo
Gloria sublimem cælestibus euheit alis,
Cuius & in Solymis nomen percrebuit oris,
Quaq; Palæstinæ surgunt in culmina Valles,
Venimus admonitum. Tempus iam deniq; sacris
Insedeas claustris, ne te per rura vagantem
Spectet ab Axe Deus: veniet longinquior hospes
Te visum, innumeris qui dotibus aurea vincis
Sidera, quotq; obitu pariter lassantur, & ortu:
Ibam nocturno tumidus præcordia visu,

Læta-

Lactabantq; rudem mendacia credita sensum.
Cum mihi (pro Superum pietas!) se obiecit cunti
Ignoti noua forma Viri, qui voce verenda
Orci aperit fraudes, verisq; hortatibus implet.
Tende alio cursus, Patremq; imitatus Abraham,
Orbe tuo egredere, & castam Iordanis ad oram
Siste pedem. Gens tecta cauo capita alta cucullo
Propter agit, qua Sol radijs nil iustius ambit.
De grege iam dicor; leges hinc nempe secutus
Non sine mente Dei nouus ad te deferor hospes.
Nam qua luce latens Christus, frondentibus errat
Siluarum latebris, patiturq; dolosa profundi
Tentamenta Ducis; lapides vt vertat in escas,
Irruat in præceps, Princeps dominetur in omnes;
Abscedunt tectis Patres, cunctosq; peragrant
Circuitus, quotquot lambit vicinior amnis.
Lex ea digressis. Vni gradiantur, & instent
Vsq; via; donec tergo deuectus Aselli,
Dum Pueri palmis, terramq; tapetibus ornant;
Illustrem Dominus Solymorum ascendat in Vrbem.
Ille hac. Cunctatur Mulier, propiorq; coacta
Incipit, ima alto suspiria pectore ducens.
Et pudet infectos maculis tibi prodere mores,
Et, ne pollutus memoratis sordibus aër
In nubes cogat sese, turbetq; loquentem,
Extimeo; tuq; ipse oculis obtendere palmas
Cogeris,

Cogeris, vitæ metuens opprobria nostra:
Forsq; alio captabis iter: ceu gramine campi,
Cum, quis in obstantem vestigia torserit Hidrum,
Læuus abit, flexoq; pauet fera sibila gressu.
Si tamen emeriti dulce est cognoscere sæcli
Dedecus, vt nudam nuper tibi visere promptum,
Omnigenum nudabo nefas, morumq; meorum
Dissidia, & scelerum fontes ab origine pandam.

Libri Primi Finis.

IO. BAPTISTAE LAVRI PERVSINI CLERICI SEMINARII

De Vita D. MARIÆ ÆGYPTIACÆ.

LIBER SECVNDVS.

ONSEDERE loco, pronaq; ubi fronte parumper
Conticuit, ducto sic longius inchoat orsu.
Qua septemgeminos fluit erupturus in amnes
Largior, æstiuo Nilus magis imbre tumescens;
Terra mihi gentile solum, spirabile Solis
Hic lumen, primasq; hausi miseranda tenebras.
Nec vero annorum referens elementa meorum,
Nutricum teneros lusus, dulcesq; Parentum
Blanditias, quæ bissenis mihi cognita in annis,
AEgypti portenta canam, dirasq; Deorum
Effigies, Patrum cultis orientia in Hortis
Numina, & eductas Heroum ad sidera Turres:

Sat primas æui curas; tunc ducere eburno
Pectine cæsariem, nodis innectere, in orbem
Colligere, intortam niueis aspergere gemmis,
Infuscare genas, inquirere quæ noua formam
Damna iuuent; quæq; in mores infanda pudicos
Coniurant, vertuntq; animos. Duodenus adultæ
Fluxerat Autumnus; patriaq;, domoq; relictis,
Adueni; Emathy qua stirps generosa Philippi
Condita marmoreo iacuit post fata sepulcro.
Sola quidem, multo at Veneris deducta paratu:
Munit iter vinclis insana Licentia ruptis,
Fertq; faces impurus Amor, Petulantia circum
Errat, & effusi Risus: tunc perdita, & amens
Incustoditi iura exsoluisse pudoris,
Et memini, & meminisse pudet. Quæ mollior ætas
Patrarit, cæcis iam peruia facta ruinis;
Quis fando plenos oculis non exprimat imbres?
Exsequar illa tamen; quamquam meminisse, latentes
Mens abit in lacrymas, & pectora mæror acerbat.
Quam fera nox animo, quam nil iucundius illa
Luce mihi; qua Virgineas despexe coronas,
Atq; Cupidineis potui dare colla catenis!
Ex illo crebris indicere ludicra mensis,
Inq; iocos laxare dies, nimiumq; proteruis
Ebria delicys, lusus geminare procaces
Occepi: non muneribus ducebar opimis

In

In Venerem; Veneris merces vel magna, voluptas,
Et geminandus amor: mentisq; infra atria nostra
Omnis gazarum penitus subsederat ardor.
Quin ego sæpe hominum vel prouida corda coëgi
Incestare Polos, sopitaq; pectora in ignes
Arrexi, nec cura animo: nam sponte ferebar
In luxus, sensumq; malis excusserat vsus.
Nec mihi quis Pelagen, peritura aut Taidis acta
Præferat, aut sacris quæ furtim elapsa latebris,
Indulsit ganeis, donec Pater exitus Abrham
Militis effigiem mentitus, & ora procantis,
Rursus in antiqua claustris conclusit Eremi.
Iamq; recensitos vltra ter quinq; Decembres
Exierat Titan; & adhuc sine fine fruebar
Illecebris, turpesq; trahens ingloria noctes,
Ingenti Macedum macularam crimine terram.
Fors etiam sensere nouam tecta hospita pestem,
Et populi timuere luem, propiusq; periclo
Ad Superos fudere preces, ne impune vagari
Talia Niliacas paterentur monstra per Vrbes,
Areret fons iste mali, siue acta Getarum
Trans scopulos, sparsum maculis traduceret æuum,
Ingenio peritura loci. Non irrita voces
Detulit aura tuas, Vrbs labibus oblita nostris;
Ante vtinam tales fudisses ore querelas,
Addictam Stygijs quæ me rapuere cauernis.

Tempus erat, cum vicinum properaret in æquor
Late hominum conferta manus, quos humida Nili
Claustra tenēt, quos Coptos habet, monstrosaq; pascit
Aegyptus; Lybicis quos montibus educat Hammon,
Et Ptholemæa Pharos, nimijsq; exhausta Syene
Ignibus: ardet iter, ruit indiscreta iuuentus
Oblonga ad talos spectanda in veste, lacertis
Taurinam pellem, dextraq; hastilia gestans;
Omnibus in vultu Pietas: iam scanditur Alnus,
Et medio fertur Zephiris spirantibus alto.
Parte alia crebras alij densare biremes
Ad littus, mistisq; sinus onerare maniplis.
Obstupui, atq; adeo rerum studiosa nouarum
Appropior Iuueni. Dic o quid tantus ad vndam
Concursus? quo terrarum gens confluit isthæc?
Ille autem. Sacras Solymorum tendit ad Arces,
Spectet vt inclusum gemmis venerabile Lignum,
Christi Illustre decus, cuius sollemne trophæum
Proxima Luna refert: si suaserit ire voluntas,
Tunc ego, composita reris me puppe receptent?
Donetur merito, subdit, si Nauita naulo,
Has certe tranabis aquas. Mihi munera nulla,
Nulla mihi argenti vis est; sed certus eundi
Impetus expositum iam destinat ire per æquor.
Ibo audax, & si rerum ferar indiga, & expers,
Haud expers tamen ibo mei. Subrisit; at ipsa

Vsque furens, Pinum gelidas tum forte parantem
Nereos ire vias, conscendi; interq; inopinas,
Sicut eram malesana, procax, elumbis, & illex,
Delibuta comas, fucato splendida cultu,
Emicui Iuenum, portentum immane, cohortes.
Hic ego quas scelerum facies, quantumq; per omnes
Conflarim miseranda nefas, quis carmine digno
Explicet? incesta potuin Mare findere puppi,
Perq; profanatas errare procacius vndas?
Continuitq; manum Genitor, ne cælitus ignem
In sontem iaceret; ne venti aduersa frementes,
Vrgerent fessas in saxa latentia tonsas?.
Prò Pietas? desæuit hiems per cærula, Ionas
Dum dicto parere negat, Monstriq; reclusis
Faucibus hauritur: liquidum dum Legifer Heros
Currit iter, Rubriq; Maris curuatur vtrinq;
Lympha fugax, medio Pharaon iacet obrutus alueo.
Ast ego contemptrix Superum, fax subdola amoris,
Quæq; meos comites sub iniqua Cypridos arma
Hostis amica adigo, non deturbata ceruchis
Pisce vocor, reflua non obruor æquoris vnda.
Sed tutam, nulloq; Aquilonum turbine raptam,
Emensam placidi terga inconcussa profundi,
Optato exponit Ratis imperterrita portu.
Iam tractus, Iudæa, tuos, Solymæq legebam
Rura plagæ, magno Iuuenum circundata cætu:

Eoum qualis Phoenix cum migrat in orbem,
Pone Auium grex magnus abit; cum protinus omnis
In partes rapitur varias, & me vagus vnam
Deserit. Agnosco subiti quæ caussa recessus;
Plurima nam pubes diuerso ex orbe profecta,
Puluere sparsa caput, ieiuno pallida vultu,
Supplex æterni Tumulum Soteris adibat.
Sed mens cæca animæ, scelerumq; infusa per artus
Semina, iamq; calens media de puppe libido
Præstrinxere oculos, nec rem nisi simplice sensu
Tunc bibo. Digressos petulanti plena cachinno
Prosequor: Innumeras non est amor ire per Arces
Vrbis Idumeæ, non aurea visere Diuûm
Limina, & effracti vestigia peruia Templi,
Non muros toties obitos, totiesq; renatos,
Tecta alia, atq; alias vestigo sedula turmas.
Nec labor; aspirant votis Phlegetontia nostris
Numina, & occurrunt passim, quos labe nefanda
Polluere, & solito placet eneruare veneno.
Hic etiam quanto temerauimus hospita luxu
Mœnia? quot, quales animorum euertimus aras?
Hinc (merces speranda reis) pro talibus ausis
Flos Vatum, Regum Princeps, terrorq; Gygantum
A Saule infernam quæ pellere suetus Erynnin,
Ad Cytharam palmas iterum retulisset eandem,
Pelleret vt patria scelus hoc quanto ocyus Vrbe;

Ni Pater omnipotens, cuius clementia cunctos
Didita per populos, crimen quodcumq; superstat,
Franasset Regem, melioraq; fata parasset.
Festa dies aderat, solitoq; illustrior vndis
Sol caput extulerat: mihi cum ruere agmine magno
Visa acies hominum, non densius aëre brumæ
Lapsa cadunt folia, & sedem concedere in vnam.
Constantiniadum moles operosa refulget
Vrbis in amplexu, centenis nixa columnis.
Huc gens tota fluit feruent vaga compita, puluis
Fuscat nube vias, & gressu tardat euntes.
Ire iuuat: prius extantes in vertice cirri
Mista rosis vnguenta bibunt, sparguntur odoro
Nectare, & effuso tenduntur syrmate vestes.
Quaq; superfusum multa caligine vulgus
Adfremit, ac ritu vndarum, cum nubilus Auster
Insultat pelago, sine more vrgetur, & vrget,
Irruo. Quæ nostro poterat par ire furori
Eumenis? acta locum gens dat, sed & inter eundum
Pacem oculis, bellumq; gerens, concludere furtim
Ardebam teneras Cypræa in vincula mentes.
Ast aditu prohibet flammas, animamq; tuetur
Cura vigil, nostroq; timens captiua subesse
Imperio, huc propius petulantem impellit, & illuc.
Ventum erat ad limen. Gelidam porta aurea Calpen
Spectat, inocciduis Domini circumlita signis,

Crux

Crux hinc, Crux illinc, geminis ea ſymbola valuis
Præradiant: iam Templa patent, turbamq; frequētem
Expectant; ſtat denſa phalanx, & preſſa, premenſq;
Angitur, atq; auido ſemet feruore fatigat.
Irrumpit tandem, magnoq; effuſa tumultu
Plebs natat in templo, pugnataq gaudia carpit.
Vt trabe multiplici cum craſſa exire vetantur
Flumina, ventre tument, donec ſuperantibus vndis,
Oppoſitas vincunt moles, campoſq; pererrant.
At non immiſſam populis, alioſq; ſecutam
Accipit ampla Domus; quin vix pede lambere limen
Aggreſſam tacite vis improuiſa coërcet,
Acceſſumq; negat. Quid tum? viridiſne iuuentæ
Robur hebet? crebra comitum num fracta procella,
Speratis mea Cymba nequit ſuccedere arenis?
Ergo ſacros aditus iterumq;, iterumq; retento,
Poſtibus intactis iterumq;, iterumq; repellor.
Quoq; magis fuſæ coëunt in pectora vires,
Inq; fores accenſa feror, violentior inſto;
Hoc magis excludor. Retro ſic ire Magiſtrum
Defunctas Nereo conantem trudere claſſes
In portus, a fronte minax ſæpe impulit Eurus.
Quid facerem? cedo in partē, quando intima ſanguis
Sauciat, & mentem nec-opinus concutit horror.
Dum vagor adſpectu, num quis me forte retruſam
Eludat, rerum facies occurrit vtrinq;

Bina, duplex Paries vasti latera utraq; Templi
Ambit, quem quondam radiantem mille figuris
Artificum duxere manus, operumq; sacrorum
Impressere notas. Animi componere fluctus
Posse, mihi res visa satis; propiore sinistrum
Planta adeo latus, & picturæ lumine pascor.

Hic Puer Abramides Genitoris iussa capessit
Impiger, & gladium manibus, flammamq; rogalem
Gestat ouans, & fasce humeros oneratus acerno,
Festinat celsum montis superare cacumen.
Præcipit hic senior Natum subsistere, onusq;
Ponere, qui rudibus confestim Altaria saxis
Construit, inde struem lignorum imponit, & addit
Isacon, ambobus vinctum post terga lacertis.
Extendensq; manum, nulla formidine ferrum
Stringit, iamq; piæ solamen dulce senectæ
Immolet, & Gnati caros transuerberet artus;
Ni sacer ætheria dilapsus ab Arce Minister
Arceat, & clausum arboribus pone Arietis albi
Ostendat vellus, prima pro cæde litandum.

Illic Hebræos, Chananææ insignia pugnæ
Dum referunt, timor inuadit, pars tabe furenti
Occidit, ignitos pars frustra summouet angues:
Dux tamen, extremam Populo inclamante salutem,
Castrorum in medio concretum ex ære Cerastem
Suspendit longo, qui finderet aëra, conto.

Hinc

Hinc iussas acies oculos huc tollere, virus
Deserit, & fluidis abscedunt vlcera membris.
Parte alia duplices inimica fronte phalanges
Effulgent, fremitu hæ gaudent; grassatur in illas
Tristi corde Pauor; dubia dum sorte duellum
Vertitur, & totis spondentur funera campis:
Namq; Philistaas ausum defendere partes
Terribilem membris, immanemq; ore Goliam
Prouocat exigui Pastor gregis, illius arma
Pastorale pedum, lectiq; in fonte lapilli.
Hac lauus: Dextro rapior dein pariete; ibiq;
Eductus puteo truncum iam certus Iudas
Prodere quadrifidum, gemmata in sede sedentem
Sistitur ante Helenam supplex, tumulumq; propinqui
Culminis ostentat, Veneris delubra nefandæ.
It subito Paphium pars excisura Colossum,
Pars fodit affixas rupes, & feruida saxa
Diffindit nitens, & toto pectore montem
Dissipat; incuruos alij exercere ligones,
Egerere & lapides, effractaq; viscera terræ.
Nec mora, scrobs aperit latebras; educitur imo
Crux triplex fundo. Tunc exarmata catenis
Bracchia protendens, iam non captiuus Iudas,
Aspicit, infremere horrendum Plutona per auras,
Et rabie stimulante premi; quod signa Tonantis
Eruta, quod veterum simulacra excisa Deorum.

Quæ vero e Crucibus Regem ſtellantis Olympi
Extulit applicitum, dum quæritur agmine toto:
Ecce ſepulcrali iuuenis condendus in vrna
Effertur; pheretro imponunt tria ligna, ſed vltima
Arboris attactu, frigentia membra reuiſit
Spiritus, & noſtras admirabundus in oras
Surgit: hic inſuetis populum feruere choreis,
Et pane emota pſalteria ludere dextra,
Cernere erat; Dominam ante alias, quæ veſtis honora
Reiecto faſtu, poſito Diademate Regni,
Et lunata genu, venerabile Robur adorat.
Nec procul hinc Solymi, Romanorumq; cateruæ
Metantur ſedem Templo, ſpacioq; patenti
Fundamenta locant: ſtruitur noua machina læui
Marmore, conſpicuo ducuntur tecta metallo:
Et, ne vel multa moles immenſa fatiſcat
Clade, columnares firmant latera ardua dorſi.
Inde Crucis vexilla ſecat Regina, ſacraq;
Partem infert Aedi, recipit Roma inclyta partem.
Sic ducebam oculos; ſubitus cum pectora terror
Occupat, acceſſus cauſſam, pia ſigna, Crucemq;
Inſinuans: animæ in tacitum penetrale receptus,
Elicit arcanos gemitus, animamq; nocentem
Arguit. Intrabis culparum arguta nouatrix?
Intrabis tandem? nec te ſcelus, atraq; turbant
Crimina, tot, tantiſq; hominum ditata ruinis?
Ergo

Ergo affixa malo, stolidæq; incendia mentis
Vsq; fouens, fœdis venerandam greßibus Aedem
Attentare paras? te vox saltem illa superni
Numinis admoneat, qua quondam Monte nitenti
Spinoso inuolitans Mosen longe arcuit igni,
Pone pedum soleas, quam calcas, enthea terra est.
Tantum hæc. Actutum excutitur despecta malorũ
Congeries, quodcumq; actis peccamen in annis
Admissum, & prisci occurrunt discrimina morbi.
Erupere genis lacrymæ, crimenq; solutis
Fassa comis, geminas laxaui in verbera palmas,
Et pectus mista plangens furibunda querela,
Qua portæ conuexa super, de marmore viuo
Concauus Orbis adest, vbi splendet Virginis alma
Dulce puerperium, sustollo lumina, & vndas
Corde vomens, tales effundo pectore voces.
Alma Parens, quam nec primæ contagia labis
Ante ortus tetigere diem; nec gaudia postquam
Luminis hausisti, macularunt crimina tædæ;
Indulge miseræ veniam, quæ conscia culpæ,
Digna Gomorræas dudum bibere ore fauillas;
Si vultus, Regina, tuos accedo, tuiq;
Voce vel impura decus implorare fauoris
Haud vereor. Parce, o sæcli spes fida nocentis,
Neue oculos auersa pios mihi deme, proteruis
Quamuis hisce oculis specteris; fasq;, bonumq;

Id licet exposcat, maculosæ gentis inani
Obsequio tumeant, qui pallent crimine, quiq;
Virginea gaudent animam vinxisse corolla,
Virgineis pariter cultoribus vsq; fruantur.
Si uerax tamen has olim descendit in aures
Fama, tui confluxe vteri sub claustra Tonantem,
Labentem miseratum Orbem, subÿsse labores
Insuetos, duroq; affixum bracchia malo
Puram animam medÿs in sontibus expirasse,
Sontibus immeritam pareret qui nempe medelam
Morte sua, meritoq; reos arceret Auerno,
Da, Virgo, talem Natum quæ digna reperta es
Ingrato donasse Orbi, da posse referre,
Quod peperit mihi morte bonum. Tibi pectoris aram
Deuoueo, ritusq; pios imitata regentum,
Cum puppim emota certant sorbere procellæ,
Vota ferunt, pictasq; parant post vota tabellas:
Emersa e scelerum fluctu, tacitaq; repulsa
Libera, marmoreæ radiabit imagine formæ
Hæc facies, tabulasq; dabit vox ista loquaces.
Tu modo ne sanctis exclude a postibus, illud,
Illud ego vt Lignum spectem, quo nostra propago
Ridet tartareum, iam non captiua, Tyrannum.
Da faciles aditus: etenim si plena sui mens
Vel minimum se posse putat, non vllius vnquam
Inquiner attactu sceleris, non crimine post hac
Polluar

Polluar: extremo inijcimus iam vincla pudori,
Et fidam extremi partem promittimus aui.
Finieram. Trepidam penetrant cælestia mentem
Robora: continuo Fidei succensa calore,
Speq; piæ Genitricis ouans, vestigia raptim
In vetitum refero limen, stantemq; cateruam
Oppleo: dumq; imo sub pectore spesq;, metusq;
Concursant, tandem, vi nulla obstante, frementes
Transgredior turmas, dubitataque templa subintro.
Quid mihi tunc animi? quã lato in corde voluptas
Speratis hæsisse locis? ne gaudia confer
Illius, ipsa inter quæ murmura conuiuarum
Haud verita est Christi vestigia tangere dextra,
Impuramq; olim summittere ad oscula linguam,
Quamquam animi tunc pura: ergo introgressa cruore
Vsque rubescenti defixi lumina Ligno:
Circum stant aræ centum, funalia centum
Fixa tolis, Mons abscissus, fractiq; molares,
Ac Domini respersa pijs sudoribus arma.
Vtq; oculis satis indultum, mentemq; capaci
Luce explesse datum, pacem, veniamq; rogantes,
Mille verecundis affiximus oscula saxis,
Atq; exorata lente decessimus Aula.
Tollitur extemplo MARIAE prospectus in ora,
Ore autem. Quas ah? grates, aut quale rependam
Pectoris obsequium, meriti quòd pandat abunde
Pondera?

Pondera? tu vetitas aperis mitissima valuas,
Et das siderei victricia signa tueri
Principis, atq; animæ sperata pace potiri:
Quam dedimus dignare animam; tibi colligit auras,
Dirige tu dubiam, venientia tempora vitæ
Instrue, venturis viuat quo dignius annis.
Hæc vbi dicta: leues subito resoluta per auras
Vox sonat. Humentes i trans Iordanis arenas;
Hic tibi tuta quies, & summi terminus æui.
Nec plura. Imploransq; iterum per vota benignam
Parthenicem, gressum ad iussam cito molior vndam.
Nec deest, conspicuo nudatam tegmine, palla
Simplice contentam, largæ qui munere dextræ
Dignetur; gestansq; manu tria liba, Syonem
Desero, & optati structam prope littora Ponti
Aedem adeo. Interea Sol occidit, altaq; montes
Vmbra tenet; saxo ingredior fundata vetusto
Templa, & ad ignotam procedo Numinis aram.
Quam super: Eximium fluuio radiare IOANNEM,
Rore leui, timide Christi sacra membra rigantem
Intueor; iuuenumq; choros hinc inde gerentum
Lintea; demissam cælesti sede Columbam,
Aeternum magni testantem Pignus Olympi.
Sternor humi, teq; ore pio, Ter Maxime Vatum
Deprecor, assistas operi, meaq; æthere ab alto
Orsa iuues. Sed stellanti Nox ardet in vmbra,
Meq;

Meq; sopor placidis fessam complectitur alis.
Iam reserata dies, somnumq; a mente fugaram.
Illic multiplicis consueta piacula noxæ
Concipio, lymphisq; manus, atq; ora refundens,
Attactu quas ipse suo sacrauit Iesus,
Antiquam celebro Patrum de more Synaxim.
Mox flumen, salebrasq; loci transuecta; maligna
Qua sola, & humanæ trepidant saxa aspera plantæ,
Deferor, & cæcæ fugiens discordia turbæ
Agmina, inaccessi formidine perfruor orbis.
Atq; hic orta Pharo, facto iam fine, quiesset:
Ni pater: Imo agedum, ne, quæ tibi cumq; supersunt
Nube tegas; dulce emensum memorare laborum
Pondus, & exacti seriem percurrere fili.
Illa autem: Innumeras, lingua, exordire querelas,
Lingua, meos casus, & quot prope condita portu,
Pertulerim fluctus, feralibus incipe dictis.
Phœbe, quaterdecies stellantia templa rotasti
Septenos supra cursus; exquo Vrbe relicta
Dauidis, hos colimus, nullo infestante, recessus,
Nullo, inquam, infestāte hominum; quando omnis ab (Orco
Exorta in me tempestas, hoc fonte dolorum
Triste fluens numerus. Ter senos torta per annos
Plus minus, his memini: quantum vicisse pericli
Auspice Christipara, quales superasse recordor
Dæmonis assultus; hinc accipe. Sæpius ægrum

Pectus, & exhaustum lacrymis stringebat edendi
Acer amor: tostas Cereris cum dentibus escas
Attererem, subito laxi ludibria ventris
Surgebant animo, quod terra, quod educat aër,
Quod Nilus, quoscumq; Deos Aegyptus honorat;
Adde merum Meroes, Mareotidis adde falernum,
Cæci luxuriem Bacchi, preciosaq; mundi
Fercula, quîs olim lasciua licentius ætas
Diffluxit; quæ quando loci prohibebat egestas,
Pallebam, maciemq; animæ interiore coquebam:
Sæpe leues Cytharas, spirantia carmina, amantum
Iurgia, molitas fraudes, resolutaq; in ignem
Viscera, & effusas in mollia gaudia noctes
Insinuans, mæstam iam non repetenda Libido
Torquebat lente, vitæq; in dura trahebat
Tædia. Quid passas nocturna per otia pugnas,
Iniectosq; metus referam? me tardus Hibero
Deserat ante dies, quam monstra in lurida versos
Enumerem Lemures, quam spectra minantia cædem,
Inflictas Erebi pœnas, promissaq; demum
Funera, Eremicolæ quæ nusquam hausere priores.
Me tamen, & vulsi penitus solatia morbi,
Verberibusq; admista pijs lamenta tegebant,
Et quæ, deuotos VIRGO haud frustrata precatus,
Munifico spargit languentia pectora nimbo.
Hinc clades inter, vibrataq; tela profundis
Fratribus.

Fratribus, Angelicis incincta cohortibus, altis
Visa exisse Polis, & me Mundi ima tenentem,
Despectamq; vltro sanctis animasse loquelis.
Fide animo, victrix tandem ditabere Auerni
Exsuuijs, meritasq; dabunt tibi Tartara palmas.
Perfer, & obdura: cælestis semita in arctum
Tendit, & angustus patitur vim limes Olympi.
His ego dum versor vicibus, transmissaq; vitæ
Tempora purgata cordis statione retracto,
Curarum extremas rediens Sol attulit horas.
Ex illo, hinc alio tristes abiere tenebræ,
Nec defæcatum violasse hunc aëra fœdæ
Ditigenum potuere manus; vidi ipsa rebelles
Irrita conari, vidi ipsa immanibus Hidris
Ardere, ac tremulis iræ incandescere flammis,
Vidi etiam admoto procul ablegata flagello
Bella, odia, & Stygij nigrantia fulmina regni,
Et castos Superum post hic habitasse maniplos:
Qui sceleris puram, functamq; laboribus Orci,
Sæpe sacras secum duxere per ætheris oras,
Et patrij dederunt commercia noscere Cæli.
O memores longum luces, albisq; notandas
Velleribus, quibus Astriferas super edita moles,
Aspexi, Chaldæa olim prope flumina quidquid
Captiuus cecinit perplexo carmine Vates;
Quidquid &, Aegæo premitur qua proxima Nereo

Pathmos

Pathmos, inexplicitus fertur cecinisse Ioannes.
Sed summo laus summa Patri, qui sæpe potentes
Dignatur solio, interea non despicit Orbis
Quisquilias: quo more suos Sol arduus ignes
Aeque pauperibus donat, locupletibus æque.
Desierat iam plura loqui. Tamen vnde tot annis
Excepit Senior, frugum tibi copia? & vnde
Vel leue nudatos tegmen contexuit artus?
Illud idem, illa refert, quo liquimus alta Syonis
Mœnia, & irriguas Iordanis obiuimus vndas,
Temporis enectum vitio, nimiaq; senecta
Deciduum, tenues abijt velamen in auras.
Crebrius hinc tactum glaciali frigore corpus,
Grandineq;, & crudo pluuiarum algore petitum,
Et Canis Icarij torrentia spicula passum,
Heu, quot sustinuit, quam magna incommoda? quot se
Induit in facies? posses modo dicere anheli
Effigiem scopuli, refluo cum tunditur æstu
Aequoris, byblææ similem modo dicere ceræ,
Quæ perit, ardenti cum ponitur obuia Soli.
At mihi quas escas dederat pia dextra, diurno,
Nocturnoq; gelu, poterant quæ attraxe perennem
Duritiem, denos septem per Veris honores
Vixere, inde herbis, quæ campis hisce virescunt,
Vescebar: sed enim veteres lapsusq;, nefasq;
Corde reuoluenti, lacrymisq; piare volenti
Non

Non ulla cordi clamydes, non ulla superbæ
Gaudia erãt mensæ, sed quo calet omne, quod usquã est,
Desuper infusum velabat pectora VERBVM,
Fecundoq; animam satiabat nectaris imbre.
Quis dubitet? nostri vera haec sententia Regis,
Haud tostae tantum spirant munimine frugis
Mortales, certum robur, vitamq; ministrat
Sermo Dei, dulcesq; epulas imitatur Olympi,
Quæ Israëligenas olim pauere cohortes.
Hactenus annorum seriem memorasse meorum
Sit satis, & fessæ tenuis si gratia linguæ
Debetur, summo pro me pia vota Parenti
Offer, Auernali meritam ne destinet igni.
Finis erat fandi: porrecta fronte Sacerdos
Obstupet infusos rores, concessaq; ab alto
Munera, tum passis suspectans æthera palmis,
Aeternas, inquit, grates, placidissime Regum
Reddo, Christe tibi, qui quos largitus honores
Huic, quae in Cælicolum se conspirasse fatetur
Dedecus, educis tenebris, atq; asseris Orbi,
Me praesente, tuis quo scilicet alter in aris
Patri pacificas non segnior obtulit escas.
At te, sic subdit Mulier, per numina Cæli
Obtestor, per si quis dictis fors penes istam
Caniciem mihi restat honos; ne, deprecor, vni
Dicta tibi, cures hominum demittere in aures,

Donec se humanis latebris, & compede viua
Eximat, & patrios repetat mens libera campos.
I felix, Ariesq; nouis vbi cornibus annum
Extulerit, mensesq; nouo Phaëtonte redibunt,
Huc adsis, mistoq; iterum sermone fruemur.
Ante peto, simul ac cineres, & nota recurrent
Tempora, quae magni renouant ieiunia Christi,
Ne superes Iordanis aquas: verum ipsa facultas
Longe aberit, licet ipse velis; sed vespere sero
Flos Patris aetherij cum passus adorea liba
Vertier in se se, conclusum pyxide corpus
Adfer, vt optatae celebrem conuiuia cenae.
Namq; per hoc aeui, vastis quo viximus agris,
Sinceram Domini nequicquam optauimus escam.
Vltra Iordanis ripas absiste moueri,
Ipsa adero. Iam vade alacer, votumq; volentis
Corde exire veta, sic in te certa bonorum
Dona fluant, sperentq; suum te sidera ciuem.
Tantum effata, atq; in verbo vestigia torquens,
In diuersa abijt: demissus in ora recumbit
Zosimus, & pressae lambit sola feruida terrae;
Protinus abscedit, sanctamq; remensus Eremum,
Se laetum socijs comitem redeuntibus addit:
Quos demum reduces sperata in tecta receptos,
Sacra salutiferae recreant sollemnia mensæ.

Libri Secundi Finis.

IO: BAPTISTAE LAVRI PERVSINI CLERICI SEMINARII

De Vita D. MARIÆ ÆGYPTIACÆ.

LIBER TERTIVS.

NTEREA solitas versatilis expedit anni
Menstrua Luna moras, orditur & ipse labores
Phœbus ab axe nouos, quo florea nascitur Orbi
Temperies, verniq; palam reserantur honores.
Annuus ordo redit, redeunt cum Sole reuerso,
Christiadum de more, dies, quos ore sereno,
Pulueris iniecti auspicio, pulcherrima rerum
Sobrietas auidis ridens complectitur vlnis,
Sobrietas, qua criminibus se se expiat atris
Turbida vis animae, qua luxu effusa domantur
Viscera, qua celebri splendent Ieiunia cultu.

Ecce tenebrosis Erebi festinat ab antris
Dira lues, nigro FEBRIS circundata amictu,
Luce oculos perfusa graui, feruore maligno
Funereum succensa caput, stat frigida circum
Caesaries, late glacialibus obsita nimbis.
Dextram frigus iners, lauam grauat ignea cuspis,
Luctificosq; Metus, Lethumq; immane, seueras
Dat Pluton comites. Illam iubet ire silentes
Inter Claustricolas, & te peruadere furtim,
Sancte Senex, qui lethali formidine torpens,
Deserta morerere domo, tecumq; sepulcro
Inferres Phariae monumenta Viraginis. Ergo
Aëra per medium liuentibus incita pennis,
Fertur, & infensam luci, noctisque tenebris
Gaudentem simulat Volucrem, celeriq; volatu
Limina iussa petit: cunctos in tempore Patres
Aspicit, vt mos est, abitum de Sede parantes.
Insedit foribus, gressus obseruat euntum,
Zosimon opperiens. Vt cui mens laeua, furensq;
Subdit Mars stimulos, vnum vt de millibus ense
Occupet, & crudas exerceat improbus iras.
Iamq; alios, rursumq; alios Fera saeua notarat.
Egreditur tandem, mora nulla, niualibus armis
Imbellem aggreditur, flammisq; sequacibus vrget.
Olli continuo per opertos diditur artus
Arida succiduo glacies admista tremori,

Ac sese algentes paullatim torridus ignis
Ingerit in venas: populatrix flamma repente
Proditur indicijs, geminatur anhelitus oris,
Ore auras captat, fesso rubor errat in ore.
Ergo refert lento vestigia languida motu,
Insternitq; humili languentia membra grabato.
Hoc erat, exclamans, mihi quod praesagijt ingens
Femina. Iam Pestes Monstrum exitiale secutas
Excierat, suprema hominem quo perderet aura.
Inde tamen, Senij cui credita cura tuendi,
Summouit Genius, Febrim consistere passus
Ad paucos Soles. Denos nondum axe recursus
Sol quater explerat; dulce in penetrale receptos
Viderat ille Patres; Mensis lux nona Cypraei
Institerat, Seniorq; lue perfunctus edaci,
Frigida cum summae langueret portio noctis,
Praeuia venturae lucis, sic ore profatur:
Nascere, quae toto tarde mihi redderis anno,
Nascere fausta dies, quam per spatia ampla morantē,
Tarda reuertentis dum flectitur orbita Solis,
Expecto, quae sola venis paritura petitos
Congreßus: effunde iubar; te namq; reuersa,
Christi Epulum Paschale redit, votumq; roganti
Redditur. Aurato sed Lucifer exit ab ortu.
Tum stata sacra ferunt, stratos ex ordine Patres
Frugibus intactis, roseoq; cruore Sacerdos

Refficit, assuetos mox lætior inchoat hymnos.
Pæne Poli media Titan plus parte tenebat:
Quod simul aduertit, iussas petere ardet arenas
Ocyus; hinc Vrnam, qua mystica liba recondat;
Accipit, & calathum tenui de vimine textum.
Intus Palmarum fœtus, rugosa locatur
Carica, & egelidis persusa legumina guttis.
It propere, & tardus comitatur Vesper ad vndas.
Substitit in ripis, & per Iordanin amœnum
Intuitus spargit crebros, per flumina si quam
Forte ratem videat, quæ gaudia nota reportet.
Cedebat nocti casurus in æquor Apollo,
Ex alijs nostrum rediturus in æthera regnis,
Noxq; pruinosis crinem redimita tenebris,
Nigrantes vrgebat equos. Ille æquora longo
Prospectu Solymæa legens, trabe nec tamen vlla
Cognita adhuc, animi hæc pendens. Mulier ne priores
Intulit huc plantas, dum nil dispendia voluens,
Segne iter ingredior? sed enim nec stupea nauim
Vincla ligant, totaq; vacant retinacula ripa.
Forsan ab aduerso dum respicit aggere inane
Littus, & insessum nulli, rata fluxe per auras
Imperia, in solitos voto fraudata recessus
Tristis abit? Sed nec longo processit Olympo,
Cumq; choro Astrorum Nox Cæli limine in ipso est,
Et nunc tempus adest, nostram quo migret in actam.
Fors

Fors nullos molitur adhuc ad littora gressus,
Esto; via mentem calor excitet, vnde biremis,
Qua flumen sulcare queat? sine puppe fluentum
Intret, & instabilem non horreat ire per vndam?
Heu me infelicem? quis me spe deÿcit? ecquis
Extrahit in luctus, nec parto reddit honori?
Tu, Deus, exigua passus qui claudier vrna
Hanc propter, miseræ ne despice vota senectæ.
Dumq; iterat Senior lacrymis ea carmina, tandē
Emicat oppositam Soboles Aegyptia in oram.
Exiluit, tantusq; obÿt præcordia dulcor:
Irrepsit quantus quondam per Mosæos agmen,
Splenduit obscura lucens cum nocte Columna,
Inq; die Angelico nituerunt nubila ductu.
Qua tamen arte fretum superet, dum pectore versat,
Stat dubius, mistoq; metu sua gaudia librat.
Illa vbi protenso gaudens super astitit amnis
Margine, saluifico signans vada peruia signo,
Mobilibus se credit aquis, secura per vdum
Vadit iter, famulus passim substernitur humor,
Nec tenui gressus aspergine tinguit euntis.
Salue, prisca Fides Patrum, Christi aurea salue
Compes, amoris opus, rerum gratissima merces.
Hac pede vel sicco, duce te, transnauit, in æthram
Olim flammigero vectus qui dicitur axe;
Hac sancti, Duce te, Isacidum gens fæderis Arcam

Intulit, ingrati pepulit contagia morbi
Septena Namaan lotus vice gurgite in isto,
Imperijs veneranda tuis rota Solis hebescit,
Ac relegit conuersa uias, imponis habenas
Fluminibus, transfers aliena in culmina montes.
At vero intactis sulcantem flumina plantis
Littora mirantur circum, mirantur & vndæ.
Astupet ipsa soror Phœbi, noctemq; verendam
Irradiat maiore coma, non cornua pura
Fronte gerit, pleno orbe tumet, radiosq; comarum
Explicat, excelsum Cæli dimensa cacumen.
Ipse etiam vitreis hilaris Iordanis ab antris
Extulit auratam faciem, lumenq; rotauit
Dulcius, ac Diuæ pedibus gradientis obundans,
Sæpe verecundo vestigia lambere fluctu
Appetijt, passimq; suos testatus honores,
Elicuit placidis festiuum murmur ab vndis.
Quid quod & instrata Senior procumbat in alga,
Oblitus se ferre Deum? ni sancta Virago
Admoneat, quæ forte vadis librata supremis,
Cursus ad ripæ tumulum propioris agebat.
Appellit, glaucaq; tremens exponitur vlua;
Accuruat tum genua solo, vitreoq; latentem
Carcere latanti sic voce affatur Iesum.
Tun' igitur, cui iure pari concedit ab æuo
Orbem regnandum Genitor, cui machina Cæli
Tota

Tota patet, breuiorq; tamen, quam quæ potis amplo
Te Dominum gestare sinu, tu qualis Olympo,
Et quantus, frugum sub nube reconditus arcta
Hic ades? indignam dignaris munere tanto?
Disjice iam, quidquid tenebrarum pectore nostro
Clauditur, & larga radiorum mole refusum,
Multicolore pias imitetur luce Columbas.
O utinam veros animæ domus induat ignes,
Inq; tuas abeat flammas: vt vertitur ignis
In faciem, viresq; nouat, quodcumq; calenti
Turbine corripitur: Tu Christe, per Azymon almi
Corporis, oro, tuam me, si haud indebita posco,
Transfer in effigiem, puroq; hinc assere Cælo.
Vt te, multiplici post tempora lapsa rotatu,
Optatum toties, flagrãti lumine tandem
Aspicio, totoq; libens te corde recepto!
Tum trepidante manu vitalia liba Sacerdos
Obtulit, ambrosioq; animam satiauit inhaustu:
Excurrit, mediosq; fluens medicamen in artus,
Circumfusam animam diuinæ in viscera mentis
Interiora vocat: stat terra immobile corpus,
Aetheria veluti defunctum luminis aura.
Qualiter imbriferi degens in vertice montis,
Prætrepidat, nimiusq; ligat dum pectora terror,
Deficit exanimis, nec iam amplius æthera carpit,
Hunc penes eliso si decidat aëre fulmen.

Vtq;

Vtq; diu insolita melior dulcedine sensus
Delicuit, ceu torpenti sibi reddita somno:
Nunc, ait, o Superum Princeps, nunc, deprecor, Orbis
Eripe me vinclis, famulam dignare perenni
Libertate Poli, discussis vidimus vmbris,
Quem sæcli Dominum, largitoremq; bonorum
Ante renascentis dederas cunabula Mundi.
Mox affata senem. Parce, o Pater optime, parce,
Hoc quoq; venturum mens est si poscere in annum.
Hinc abeas, & , Sole nouo, cum liqueris Aedem,
Antiquas molire vias, quo limite primum
Sedimus, in primas vbi soluimus ora loquelas:
Nempe tibi nostri maior tunc copia, tecum
Non vacat hic seras producere longius horas.
Subdit ad hæc. Vtinam lateri, Cælo auspice, detur
Vsq; hærere tuo, cordi preciosa voluptas
Afflueret, dulces caderent in gaudia luctus:
I tamen, & nostri, quæcumq; ea, dona canistri
Tolle prius, modico te nunc solare paratu.
Illa Paretonium non aspernata legumen,
Exilem comedit lentem, dein cætera lenis
Respuit, illapsam, memorans, diuinitus auram
Posse implere hominem duplicis munimine vitæ.
Ilicet insiluit flumen, præcinctaq; flammis
Rursum oras sancti tenuit suspensa fluenti:
Prosequitur visu Senior, littusq; serenis

Fletibus irrorat, queritur mensesq; rotandos,
Aestiuasq; moras, non iam cessisse labores
Hibernos, Cælumq; nouo non ire meatu.
Lux oculos sed lassat iners: per nota viarum
Regreditur, reducesq; anni suspirat habenas.
Nondum raptus honor stellis, tellure sub ima
Nox nondum sese occulerat; velocior Euro,
Exiguis spatijs; bisdenas quâ via luces
Postulat, & longo protenditur ardua tractu,
Vltimus exacti sic vrget terminus æui,
Se MARIA assuetis reddit gauisa latebris.
Empyreas supra Turres, culmenq; supernum
Aetheris, augusta stat maiestate verendus
Astrorum Genitor: solio subduntur eburno,
Innumeros inter cuneos, famulasq; cohortes,
Tempus, in æternos numerum quod diuidit orbes,
Et Natura parens: çruda huic, viridisq; senectus,
Perpetuusq; decor, magno indefessa labore
Inuigilat Mundi curis, rerumq; sequestra
Fœdere concordi pugnantia semina iungit.
Cura prior, grauida fecundæ Matris in aluo
Iunxe elementorum seriem, quibus ille recisus
Certandi genius, qui cuiq; ab origine Mundi
Inditus: hinc siccis vbi non humentia pugnant,
Frigida non calidis, vno componit aceruo,
Atq; rudem massam diuerso sidere Cæli

Expolit,

Expolit, ac dignum decus imprimit: vtq; Tonantis
Fingat in effigiem, cum iam stata tempora Olympus
Attulit, ante Deum sistit, qui informia pulchram
Spiret in ora animam, ducendaq; tempora dicat.
Scribit dicta Senex; hinc certum Pignus in auras
Mittitur, edicti spatium quod finiat aui:
Quodq́, recidendæ cum fila breuissima vitæ
Vertuntur, vel lethali Mors atra veneno
Orbe rapit, vel bellorum caligo cruentat,
Obruit aut blandi pellacia subdola Ponti,
Adde frequens Morborum agmen. Postrema ruebant
Tempora, Niliacum poscunt fata incita Germen,
Afflatamq; animam mitis Natura reposcit.

Ergo non maciem, turpi aut vndantia tabo
Vlcera, non febres instillat in ossa furentes:
Supremum iubet ire Gelu, placidaq; per artus
Influat, & molli faciat decumbere somno.
Iussum Frigus adest; metasq; vbi mortis adesse
Sensit, fusa solo, purumq; sub æthera tollens (quat,
Lumina. Numquid, ait, maturior hora propin-
Alme Deus, quæ me tandem compaginis huius
Liberet hospitio, per venas lene fluens Mors?
Promissas porro ad sedes mens aduena, carnis
Vsa satis laribus, tam pleno pectore anhelat;
Quam cui Iudæas votum contendere ad Arces,
Perq; Vrbes Pharias iter haurit, forte Canopi

Delicijs

Delicijs longum interea diffluxerit ille,
Si tamen excutiat mentem Pietatis imago,
Ingemit, atq; loci sortem execratus acerbam,
Parthorum iaculis contortoq; ocyor igne,
Digreditur, votasq; volans festinat in oras.
At tu, cum nexus animæ præstrinxerit imos
Triste Gelu, & propior tremulos mors presserit orbes,
Mensq; abiuncta luto, natiuas exeret artes,
Diuinamq; aciem, da, ne quid flebile, ne quid
Cernat atrox, neu nigra aliquem de stirpe profundi
Dæmonis, æternos trepidam qui raptet ad ignes.
Sunt tria regna tibi, meritis quæ digna rependunt,
In totidem discreta globos: haud regna petuntur
Summa mihi, degant illic, qui labe recisa
Corporis, ingrati fleuere piacula Mundi,
Perpetuum casta complexi mente serenum.
Sat, si in me tætro nigrantis ab agmine turmæ
Nulla ruat facies: intrem regna infera, non quæ
Torquet inocciduo pœnarum examine toruus
Rector, & æternum squallentibus asperat vmbris:
Sed quæ ardent pœnis, quæ olim decrescere norint,
Caligant vmbris, quæ olim vanescere norint.
Tuq; adeo, timidæ pridem tutela carinæ,
Diua Potens, primis quando mihi lenis in annis,
Sis, rogo, nunc eadem; nec me iam morte sub agra
Versantem, atq; oculos instanti nube grauatam

Desere:

Desere: tu nantem verax Cynosura petito
Redde Polo, ac sedes (si fas) concede paternas.
Dixit: & apprēsa, quæ se fors obtulit, hastæ
Cuspide, deserta scripsit breue Carmen arena.
CONDE solo MARIAM, terrā super iniyce terra,
Zosime, pallenti me Mors excludit ab orbe,
Nocte sub extrema, sacra post gaudia cena.
Protinus in speciem moribundæ sternitur, ac se
Poluerea componit humo; sic membra locarat,
Effusus lecto iam iam moriturus Iacob,
Et vultu Eoum spectat lætus. Vltima lethi
Meta propinquabat: confestim fulgor ab alto
Defluus incingit corpus recline iacentis,
Lumineq; e medio Nubes emergere visa
Par niueis Cycnis, sulcoq; simillima lacteo
Hoc super incumbit, clausosq; recludit honores.
Intus femineis Cæli Regina cateruis
(Nempe suæ audierat vicinum funus alumnæ)
Cingitur; ipsa suo circum se Sole coronat,
Astra ligant duodena comas, prosternitur vltro
Ante pedes, longe radios accincta minores
Titanis; dextra Sanctißima Magdallene
Triste exosa peplum, promisso crine superbit.
Proxima terrenos Pelage indignata triumphos
Effulget, Solymis olim quæ veste sub antris
Delituit mentita virum. Stat parte sinistra
Suaue

Suaue rubens Mariæ clypeati Neptis Abrhami,
Et roſeo madidum ſiccat velamine vultum.
Iuxtà habitu Thais pulcherrima, luce coruscat
Candenti, victaq; refert de Cypride palmam.
Mille aliæ comitum facies circumq; ,ſupraq;
Funduntur, radijſq; caput morientis inumbrant:
Dumq; fauent oculis, his Virgo vocibus vſa eſt.
En hiemem poſt edomitam, ſecundaq; nimbis
Tempora, florenti lætatur ſidere Mundus:
Te quoq; poſt obitas clades, Orbiſq; nocentis
Exilia, & ſtygij depreſſa inſignia Monſtri,
Felix extremæ complectitur exitus horæ,
Exitus, optatas aditum qui pandat ad oras.
Gaude animo, partæ prægrandia fœnora meſsis
Te Poli in Arce manent, tibi nulla ambage viarum
Huc acceſſe datur, quamuis ſe oſtentet aperto
Nigra cohors Cælo, quamuis qua parte feramur,
Inuertat totos Serpentum Tartarus imbres:
Tende libens animum, melioraq; regna capeſſe.
Sic ait. Aſt illi dudum præcordia frigus
Ambierat, tunc maiori ſe mole refundens,
Expulit exultantem animam de pectoris Arce.
Protinus exceptam ſocio dignantur honore
Cæleſtes Nymphæ, plauſuq; ardente canoras
Exercent plectro citharas, cantuq; celebrant.
Haud ſecus eximitur dira dum ſede Leonum
Fatidicus

Fatidicus Daniel, & primæ redditur aulæ,
Florentem nulla temeratus labe iuuentam,
Applaudunt Ciues, magnis & honoribus auctum
Suspiciunt, obitis obliuia luctibus addunt,
Fortunamq; leuem regali pignore firmant.
Sic & ab euicto remeans Golliade Pastor,
Attonitam Regis stipatus milite in Vrbem
Vadit, cum cithara versantes pollice neruos,
Et passim pharijs celebrantes orgia sistris,
Virgineae prædulce canunt per compita turbae.
At, ne perfunctum glaciali vulnere corpus
In putrem vertatur humum, purissima stillant
Nectara, mãsuris Superum libata fluentis,
Inde colorata redeunt trans æthera nube,
Et repetunt Cæli suprema decemplicis arua.
Assurgit flexo Titan redeuntibus ore,
Qui tunc eripiens flammas propioribus Astris,
Splendidior tremulas radios frangebat in vndas,
Purpureumq; diem curru meliore vehebat.
Quiq; comas dum late aperit, largoq; serenat
Igne Polum, infusa conspectum luce cadauer
Irrubuit, clarisq; diem non inuidet Astris.
Tertius assuetum bigas reuocabat in orbem
Cynthius, angustas protendens longius horas:
Nudatumq; gelu, reduciq; ab Sole tepentem
Aethera, iam triplici spargebat Flora sereno:
Visaq;

Visaq; millenos annorum euasse rotatus;
Lux indicta aderat: dulci fremuere tumultu
Corda Senis, desiderio qui lucis amatæ
Pæne extabuerat: parat ad MARIAM ergo remensa
Ire via; Solymas actutum transmeat vndas,
Perq; Nemus tacitum, desertaq; cognita terræ
Incomitatus abit, solersq; hac voluit, & illac
Sollicitos oculos, num paßim certa cupiti
Emergant monimenta loci, quo grande quiescat
Pignus: sic visu saltus rimatur acuto
Venatrix acies, vestigia si qua latentum
Deprendat Leporum: mærens procedit, & vsquam
Nil, quod spectet, adest; questus hic altus amaror
Elicit interius. Men, o iustißime Diuum,
Mitibus alloquijs, sanctisq; a vultibus arces?
Magnum equidem, rarumq; viris, posse ora tueri
Numinis, humana cuius simulatio in vmbra est,
Et cui Terra patens vt seruiat, haud ego tanti
Esse putem: tamen huic duplici si affamine per te
Congressus, si mirandæ mihi linea vitæ
Innotuit, leges redeundi edixit; opertum
Redde decus, neue, o, tantum perijsse viarum,
Votaq; fusa velis. Pergit, campiq; per oras
Progrediens, humectat iter: nec longa moratur,
Signa loci apparent. Sterilis terga arida Torrens
Explicat, vndanti flammarum cinctus honore.

E Accedit

Accedit propius, nigra tellure iacentem
Aspectat MARIAM, ductis ad pectora palmis.
Nullum fronte decus, spiramina nulla latentes
Concipit in venas, sparsum riget vndiq; frigus!
Diriguit visu, tacitamq; recessit in arcem,
Diuisus per membra calor, corpusq; reliquit
Segnius, & pallentes prætulit in cute Buxos.
Idem vtriq; color, frigusq;, eademq; per artus
Segnities; viuo credas cum Patre cadauer,
Et cum frigenti certare cadauere Patrem.
Tandem animi redeunt, leuiorq; vbi corde resedit
Horror, in immensum resolutus protinus imbrem,
Corpus obit, forma fruitur miserandus inani,
Expleriq; nequit; iunctis modo frigida palmis
Oscula, nudatis modo diuidit oscula plantis.
Vtq; diu hospitium felix immobilis ore
Ambijt, has pallens exclusit deniq; voces.
Hosne ergo affatus, atq; hæc libanda reseruas
Gaudia, præsenti mihi dum promitteris anno,
Pacatosq; animos, hæsuraq; verba relinquis?
Scilicet, o fallax rerum tenor! vt tua spectem
Funera, & exequias, extremaq; munera soluam.
Me miserum! culpemne moras Cæliq;, meiq;,
Erroresne meos, admissaq; crimina? saltem,
Si certum fixumq; Polis, vt lumina vitæ
Desereres, pressissem oculos morientis, & auras,

Extremas auras abeuntis ab ore bibissem;
Saltem, si immotum fatis, vt in athera ouantem
Efflares sine teste animam, vel nomine solo
Clareres, dubium ne te vulgaret in Orbem
Fama anceps. O primorum transcendere metas
Digna Patrum, ni præproperus te ad limen Olympi
Sollicitasset amor. Tu Cæli Sidus, Eoæ
Præsidium tu grande plagæ: felicia semper
O sola, quæ longis ea Femina presserit annis, (ram
Quam quondam vndantem lacrymis, terrisq; datu-
Virgineam sobolem, trux ore obsederat Anguis,
Anguis Virgineam sobolem missurus in aluum,
Vertice septeno cui cornua dena rubebant.
Elusus tamen iste; Polo transmiserat ortam
Progeniem Mulier, binis quæ postmodo in alis
Fulsit, & in vastam fugiens concessit Eremum.
Tu geminas accincta alas, tu frigida seruans
Arua diu, Angelicis iunxti commercia turmis,
Sæpius in summi gremium delata Parentis:
Et quamquam superi diuina ad pondera vultus
Suspicienda, hebetem nondum cæleste rigasset
Mentem, cælestis quod gignit Gloria, lumen;
Tu nec adhuc tanto dignam te munere ducens,
Flectebas oculos animæ, sparsoq; per Orbem
Orabas veniam sceleri, sanctumq; refundens
Diluuium, proprij delebas crimina mundi.

Felix sorte tua, cuius iuga desuper alta
Armeniæ, scopulis exempta minantibus Arca,
Sedit, & emissam cernens de nubibus Irin,
Obscenum sacris gaudet lotum imbribus orbem.
Sed quid ego hæc tandem? cum nota, ignotaq; raptim
Hinc abeas, superetq; tui vix fama superstes?
Ah dolor! an nomen nobis meminisse relictum?
Quando autem ægrescunt gemitus, crebroq; fatiscunt
Rore genæ, vocumq; calor mihi torpet in ore:
Siue ad Cælicolum tractus, vacuasq; cathedras
Carpis iter, seu promissa iam sede quiescens,
Vesceris æternis dapibus, plenaq; tueris
Fronte Deum, liquidis in quo ceu fontis in vndis,
Aut læui in speculo, Mundo tibi noscere promptum
Quæ sint, quæ fuerint, & quæ ventura trahantur,
Aspice res Orbis, rerum qui sceptra fatigant,
Aspice nutantes Dominos, quo firma per æuum
Relligio, fœdas non contrahat oblita labes.
Me me etiam, tua quem lacrymis ad busta profusum,
Complexumq; pedes, supremaq, iusta parantem
Luctus habet, mitis cælestibus aspice regnis.
Hæc ait. In læuam tristis dein lumina flectens,
Impressas tellure notas, nomenq;, obitumq;
Perlegit; extemplo sæui vis mœsta doloris
Lenitur, paullumq; abeunt mala nubila vultu.
Vt circunfusum nebulis, pluuiaq; grauatum

Aëra, ridenti Thaumantias ore serenat.
Tum parat inferias, & longo murmure carmen
Exequiale canit. Vix dum compleat, & instat
Cura recens, quo te condat, decoretq; sepulcro,
Aegypti sublime decus, se & viribus aui
Exhaustum, inualidos sola non admittere sulcos.
Qua tamen arte potest, truncati fragmine ligni,
Impiger vrget humum; sed prima in viscera crudū
Aequor, hiat tantum. summaq; crepidine vulnus
Accipit, insudat pressans: at longius ictus
Haud processe videns, abijcit spem, condere fossa
Posse pigrum corpus: crebra hinc suspiria, secum
Multa rogat Superos; dextra cum parte Leonem,
Deiectumq; iubas, & nil crudele minantem,
Prociduumq; genu, magna ad vestigia Matris
Astare, ac blanda gressus allambere lingua,
Respicit. Intremuit pallens, desuetaq; diras
Arua feras alere expauit: sed mite Leonis
Ingenium spectans hominem, dulce annuit, ac se,
Dum cauda alludit, blandeq; ante ora coniscat,
Comiter imperijs offert: Rex magne ferarum,
Tum Senior, Diuis quando huc te afflantibus infers,
Meq; viae pondus, saeclisq; effaeta senectus
Fossoris nullos patiuntur ferre labores,
Corpus vt hoc terrae mandem: tu cui noua feruent
Pectora, & immani florent in corpore vires,

Exple

Exple opus officij, glæbas pede frange iacentes,
Post, haud Niligenum tumulisq́; haud mole superbæ
Pyramidum, egesta bustum condemus arena.
Continuo se operi accingit, dentesq; rigentes,
Vulnificosq; vngues acuit, dein pectore toto
Demolitur humum, detritaq; segmina terræ
Egerit, & nitens aptam MARIAE excauat Vrnam.
Mox conclamatam conuoluens tegmine sancto
Materiam, effusus planctu, adiutante Leone,
Exiguo foueæ lentus tumulauit hiatu.
At Leo summissa Patrem ceruice salutans,
Natiuas, Agno assimilis, remeauit in oras.
Ille genu Pelusiacam veneratus Alumnam,
Cœnobij se in claustra refert, interq́; cohortem
Fraternam laxis sua gaudia prodit habenis,
Et MARIAM memorat, MARIAM dū fluctibus almis
Sol oritur, MARIAM gremium dum Tethyos intrat.
Paullatimq; animas rumor dum gliscit in omnes,
Quotcumq; aut pietas, aut ardor adegerat illuc,
Spargitur in populos, NOMENQ; quod exijt Orbi
Viribus exiguis primo, maioribus inde
Auspicijs, nullaq; situm minitante senecta,
Aeternam recipit duplicato fænore famam.

Libri Tertij, & vltimi de vita D. Mariæ Ægyptiacæ. FINIS.

TVMVLVS DIVÆ MARIÆ AEGYPTIACAE.

E Nili genuere plaga, quaq; arua Philippi
Prole tument, annos edocuere rudes;
Edocuere quidem, sed crimina, qua tamen Vrbe
Dauidis, auspicio Virginis, eluimus.
Hac in desertas Solyma transcribit arenas,
Egrediorq; nouem hic lustra, obeoq; diem.
Zosimus hic tumulat, quã nunc Salomonis in oris,
Inq; Helena Templis enthea seruat humus.

F. Christophorus Laurus Perusinus.

In eandem a Io: Baptista Lauro decantatam.

Marcus Ballarinus Seminarij Clericus.

NON sic pigmentis formas expressit Apelles,
Non sic Phœbao lumine Stella micat;
Vt MARIAE gestas pingit res carmine LAVRVS;
Vt fulgore Dei Dia Virago micat.

AD EVNDEM.

Io: Baptista Cecconius.

DENT alij molles Elegos, pastoria ludant
Carmina, & omniferi fertile Ruris opus.
Heroum studia, ac dubij discrimina Martis,
Plenum lasciuis dent Epigramma notis,
Hac alij matuři auo: tu in flore Iuuenta,
Cum septenam vltra vix trieterin eas,
Longe aliud moliris Epos, calestia, LAVRE,
Plectra moues, Pharij PIGNORIS acta sonas.
Ergo alij Baccho crines, vel Apolline cingant,
Auspice tu vero serta Tonante feres.

REGISTRVM.

Quaterniones quinque.

A B C D E.

Sed E est duernio.

PERVSIAE,

Ex Typographia Vincentij Columbarij. M.D.C.IIII.

SVPERIORVM PERMISSV.